

1921, forsaavidt de paagældende Arbejder bestaar i Boligbyggeri. Under Hensyn til Pengemarkedets nuværende Stilling har man derhos ment at burde foreslaa imødemødet den fremsatte Anmodning om, at Tilskuddene udbetales kontant ved Ejendommenes Fuldførelse i Stedet for afdragsvis i Løbet af 8 Aar, og at Tilskuddene forhøjes for Byggeforeningers Vedkommende fra 15 til 20 pCt. og for private Vedkommende fra 15 til 20 pCt., forsaavidt de underkaster sig vedvarende Kontrol, og fra 10 til 15 pCt., forsaavidt de kun er underkastet tidsbegrænset Kontrol, hvorhos Tilskud til Kommuner er foreslaaet til 20 pCt. af Ejendomsskylden eller Anskaffelsessummen. Ifølge den nu gældende Lov udgør sidstnævnte Tilskud $1\frac{1}{2}$ pCt. halvaarlig i 8 Aar af Arbejdets Bekostning, forsaavidt Bekostningen afholdes ved Laan.

Bestemmelsen i § 5 c. er en redaktionel Ændring, der skyldes den Omstændighed, at Tilskuddet er foreslaaet udbetalt kontant, og Bestemmelsen i § 5 Litra d. tilsigter at tydeliggøre Reglerne i Lovens § 6 paa Grundlag af de i den forløbne Tid indvundne Erfaringer.

Man skal i øvrigt oplyse, at der i Henhold til de hidtil vedtagne Love om Stats-tilskud til kommunale Arbejder (Lovene af 5. Februar 1918, 1. November 1918, 21. December 1918 og 30. Juni 1919) er givet foreløbigt Tilsagn om 10 pCt. Statstilskud til private Byggeforetagender til anslaaet Bekostning ca. $2\frac{1}{4}$ Mill. Kr., og om 15 pCt. Tilskud til private Byggeforetagender til anslaaet Bekostning ca. 93 000 Kr. Til Byggeforeninger er lignende Tilsagn givet om 10 pCt. Tilskud til Byggeforetagender til anslaaet Bekostning ca. 22 Mill. Kr., og om 15 pCt. Tilskud til Foretagender til anslaaet Bekostning ca. 49 Millioner. Statens Tilskud til disse Foretagender vil udgøre ca. 10 Mill. Kr. fordelt paa 8 Aar.

Til § 6.

Ved nærværende Bestemmelse har man foreslaaet, at der stilles 10 Mill. Kr. til Indenrigsministerens Raadighed til Udlaan, dels til Kommuner, der selv opfører Boliger og dels til Kommuner, der financierer Boliger opført af private Bygherrer eller Byggeforeninger. De saaledes foreslaaede Bestemmelser begrundes ved Pengemarkedets nuværende Tilstand, idet det af talrige Henvendelser saavel fra Kommuner som fra Byggeforeninger til Ministeriet fremgaar, at det er særdeles vanskeligt for Tiden at skaffe de nødvendige Midler til

Boligbyggeriets Finansiering. Man kan herom henvise til de til § 5 paaberaabte Erklæringer (Bilag 33—38).

De i nærværende Paragraf foreslaaede Bestemmelser svarer i øvrigt til Reglerne i Lov Nr. 179 af 31. Marts 1917, dog saaledes, at Renten foreslaas sat til 5 pCt. p. A. i Stedet for 4 pCt., at Laanets Plads i Prioritetsordenen foreslaas sat i Forhold til Ejendomsskyldværdien eller Anskaffelsessummen i Stedet for Ejendomsskylden alene, hvilket stemmer med de i § 5 indeholdte Principper, og at Lovens Administration foreslaas henlagt til Indenrigsministeriet under Hensyn til den nære Forbindelse mellem disse Laan og de i § 5 omhandlede Tilskud.

Til § 7.

I Overensstemmelse med den Bemyndigelse, som er givet Indenrigsministeriet ved § 4 i Lov af 30. Juni 1919 om Fastsettelse af Regler om offentlig Kontrol med Huslejen el. lign. hensigtsmæssige Bestemmelser for Lejlighederne i de Ejendomme, hvortil Statstilskud ydes, har Indenrigsministeriet gennem Udfærdigelse af Deklarationer fra vedkommende Ejere og gennem hertil sigtende Bestemmelser i Byggeforeningsvedtægter tilstræbt at sikre, at Huslejen i de Ejendomme, hvortil Tilskud ydes, fastsættes til et rimeligt Beløb under Kontrol af Kommunalbestyrelserne og Huslejenævnene, og at Avancen ved Salg af Ejendomme eller Medlemsrettigheder baandlægges til bedste for almene Boligformaal.

Fra Boligkommissionen af 1918 har man imidlertid modtaget den som Bilag 3 aftrykte Henvendelse, som indeholder Resultatet af de Erfaringer, som Kommissionen gennem et dertil nedsat Udvalg har indhøstet med Hensyn til Aarsagen til Byggevirksohmhedens Fordyrelse.

Som det heraf vil ses, peger Kommissionen navnlig paa, at der medgaar en uforholdsmæssig lang Tid til Fuldførelse af Byggeforetagender — hvilket selvfølgelig medfører Foretagendernes Fordyrelse —, og at der er en væsentlig Fare for, at Omkostningerne ved Opførelsen af Boliger skal stige i uforholdsmæssig Grad, idet Forholdene har medført, at en væsentlig Del af Byggeriet for Tiden udføres, uden at der findes den umiddelbare Interesse hos de byggende i at holde Udgifterne nede, som findes under normale Forhold.

Kommissionen indstiller derfor, at Ministeriet eventuelt ved en Konsulent med Bistand af et mindre Nævn, repræ-